

”ميني بچي - آڀني ٻڌي ڪسي پي ديهه ڌاري ۾ نهين لڳائي هئي، ايڪو ديهي

باپ ڪو ياد ڪرنا هئي اؤر دوسرون ڪو پي باپ ڪي هين ياد دلانا هئي“

پرشن :- آڀنا جيون هيري جئسا سر پشت بناني ڪي ليئي مڪيه ڪن باتون ڪا آئينشن چاهيئي؟

اُتر :- 1- پوچن بهت يوگ ڀڪت هوڪر بنانا اؤر ڪانا هئي. 2- ايڪو دو ڪو باپ ڪي ياد دلاڪر جيئدان دينا هئي. 3- ڪوئي پي وڪرم نهين ڪرنا هئي. 4- فالتو بات ڪرني والون ڪي سنگ سين آڀني سنڀال ڪرني هئي، جهرمئي جهنگمئي نهين ڪرنا هئي. 5- ڪسي پي ديهه ڌاري ۾ آڀني ٻڌي ڪي آسڪتي نهين رڪني هئي، ديهه ڌاري ۾ لڳنا نهين هئي. 6- قدم قدم پر آوناشي سرجن سين راءِ ليتي رهنا هئي. آڀني بيماري سرجن سين نهين چپاني هئي.

اوم شانتی . بچي ڪسڪي ياد ۾ بڻي هئي؟ (شو بابا ڪي) شو بابا ڪو هين ياد ڪرنا هئي اؤر ڪوئي پي ديهه ڌاري ڪو ياد نهين ڪرنا هئي. تمهاري سامني يهه ديهه ڌاري بڻا هوئا هئي، اُنڪو پي ياد نهين ڪرنا هئي. تمڪو ياد صرف ايڪو ديهي ڪو ڪرنا هئي، جسڪو آڀني ديهه نهين هئي. يهه ماما بابا آتوا اُننڀ سروسٽل جو بچي هئي، وه سڀ سيڪتي هئي شو بابا دواران. تو ياد پي شو بابا ڪو هين ڪرنا هئي. پل ڪوئي بچي جاڪر ڪسڪو سمجهاڻي هئي تو پي ٻڌي ۾ سمجھنا هئي ڪ شو بابا نين اُنڪو پڙهايا هئي. ٻڌي ۾ شو بابا ڪي ياد رهنِي چاهيئي نه ڪ ديهه ڌاري ڪي. اُگر اِس ديهه ڌاري ڪو تهر ياد ڪرتي هو، تو يهه ڪامن هو جاتا هئي. باپ ڪهتي هئي ڪي پي ديهه ڌاري ۾ لڳنا نهين هئي. تمڪو ياد ايڪو ڪو ڪرنا هئي جو سڀي ڪو سدگتي ديني والا هئي. اُگر اِس ساڪار ڪو ياد ڪيئا تو وه ياد نِشقل هئي. جئسي لوڪڪ باپ ڪو بچي ياد ڪرتي هئي، اُن سين ڪوئي فائدا نهين هوتا. ڪوئي برهمڻي ڪو ياد ڪيئا ڪ همڪو فلاڻي برهمڻي پڙهاوي، تو نِشقل هوئا. ڪوئي ڪي پي ياد نهين رهنِي چاهيئي. همڪو شو بابا پڙهائ رهي هئي، ڪلياڻڪاري شو بابا هئي. ديهه ڌاري پر ڪي پي ٻلهار نهين جانا هوتا هئي. يهه بابا پي تمڪو ڪهتي هئي من مڻايو. ديهه ڌاري ڪو ياد ڪيئا تو دُرگتي ڪو پائينگي. باپ ڄاڻتي هئي ڪوئي ڪوئي ڪي برهمڻي ڪي ساڻ ٻڌي جُت جاتي هئي، يهه رانگ هئي. ديهه ڌاري ۾ آسڪتي نهين هوني چاهيئي. بابا ڪا فرمان هئي مام ايڪم ياد ڪرو. صبح ڪو اون ڪر مڃهي ياد ڪرو. ديهه ڌاري ڪو لوڪڪ ڪها ڄاڻينگا. اُنڪو پي ياد نهين ڪرنا هئي. ايڪو مڃه نراڪار ڪو هين ياد ڪرو. ڳاڻن پي ايڪو ڪا هين هئي. شوايه نمه، شو هئي وديهي. ورثا تمڪو باپ سين لینا هئي. يهه ديهه پي اُنڪي نهين هئي.

باپ ڪهتي هئي اِس شرير دواران مئن صرف تمڪو پڙهاڻا هون، ڪيونڪ مڃهي آڀنا شرير نهين هئي. اِس ليئي اِنڪا آڌار ليتا هون. ڪلپ پهلِي اِن دواران مئن نين تهر بچون ڪو سهج راج يوگ سڪايا ٿا، جس سين تهر پاون بني ٿي. ميري شيوا هين يهه هئي پنتون ڪو پاون بنانا. باقي ڪرپا يا آشيرواد مانگنا فالتو هئي. يهه باتين پڳتي مارگ ۾ چلتي هئي، يهان

نھين هئ. اُٿسي ٻي نھين ڪوئي بيمار هو جائي، مٿن نڪ ڪر دُون، يھ ميرا ڏنڌا نھين هئ. ڀُڪارتي هئ ھر پتتون ڪو آڪر پاڻ بڻاءُ ڏرڻي سين سدڻي ۾ لي چلو. گاتي هئ پرنٽو آرٽ نھين جاني. ڀڳت تو ساري دنيا ۾ هئ، وه سڀ ڪسڪو ياد ڪرتي هئ؟ ايڪ پنت پاڻ باپ ڪو. ساري دنيا ڪي منش ماتر ڪا وه لبريٽر هئ، گائيڊ ٻي هئ. دڪ سين لبريٽ ڪر ڀرمڌار ۾ لي جاني والا باپ هين هئ. تو باپ ڪي شريمت پر چلنا چاهيئي. قدم قدم پر راءِ ليني چاهيئي ڪ اس حالت ۾ ڪيا ڪرين؟ سرجن تو ايڪ هين هئ. يھ (برهما) سرجن ڪي رھي اُڙ بولني ڪي جڳهه هئ. اس سرجن جڻسي مت ڪوئي اُڙ دي نه سڪي. بچون ڪو ٽائيم ويسٽ نھين ڪرنا چاهيئي. دن پرت دن آيو ڪمتي هوتي جاتي هئ. وناش سامني ڪرا هئ غفلت ڪي تو بهت پڇننا پرينا. جهرمئي جهنگمئي ڪرني ۾ ٽائيم گنواني سين تمھارا بهت نقصان هوتا هئ. تمڪو اُڙون ڪو بچانا هئ. منش تو ايڪ دو ڪو باپ سين ملائي نھين اُڙ هين دُور ڪرتي هئ. اس سميه سڀڪي اُترتي ڪلا هئ تو ضرور اُٿي مت ديني. بچون ڪو آب گيان ملا هئ تو ڪوئي ٻي وڪرم نھين ڪرنا چاهيئي. چپانا نھين چاهيئي. يھ تو تھ جاني هو ھر جنر جنمانتر پاپ ڪرتي هين آئي هئ. باپ ڪا بن ڪر اُگر پاپ ڪرتي هونگي تو اُڙ ڪيا ڪهينگي. ڪهتي هئ همڪو ڀرماتما پڙهاتي هئ اُڙ خد پاپ ڪرتي رھتي هئ! پاپ ڪرڪي ڦر نه بناني سين وه بوجھا اُترتا نھين. عادت پڪي هو جاتي هئ. سمجھتي هئ همڪو ڪوئي ديکتا نھين هئ. ڀڳوان تو ديکتا هئ نان. نھين تو سزا ڪسي ملتي هئ، گرپ ۾. دل اندر ڪاتا هئ ڪ ھر سين يھ پاپ هوتا. سمجھو ڪوئي وڪار ۾ جاڪر ڦر يھان آڪر بڻتي هئ. باپ ڪو تو معلوم پرتا هئ بهت هين تڄ ٻڌي هئ جو سمجھتي نھين، پاپ ڪرتي رھتي هئ، سُناتي نھين. ڪئين باتين ساڪار ٻي جان ليتي هئ، پرنٽو بچي سُناتي نھين هئ. باپ ڪهتي هئ پاپ ڪرتي رھينگي تو ورڌي هوتي رھينگي ڦر سوڳڻا ڏنڌ پوڳنا پرينا. چور چوري ڪرتا رھتا هئ، اُنڪو چوري بگر ڪچ سوڳھتا هين نھين هئ. اُنڪو جيل برد ڪها جاتا هئ. باپ بچون ڪو سمجھاتي هئ ڪ سوا باپ ڪي ياد دلاني ڪي اُڙ ڪوئي بات جهرمئي جهنگمئي ڪي فالتو بات ڪري تو سمجھو يھ دشمن هئ. فالتو باتين نه ڪرني هئ، نه سُنني هئ. ايڪ دو ڪو ساوڌاني ديني رهو ڪ شو بابا ڪو ياد ڪرو. ڪوئي ڪو ڦر غما ٻي لگتا هئ ڪ فلاڻا مجھي ڪيون ڪهتا هئ؟ پرنٽو تمھارا فرض هئ ياد دلانا. ياد سين وڪرم وناش هونگي. جب تڪ ڪرماتيت اوستا نھين آئي هئ تو منسا وڇا ڪرمڻا ڪچ نه ڪچ پوئين تو هوتي رھتي هئ. ڪرماتيت اوستا پڇاڙي ۾ آئينگي. سو ٻي ٿوري پاس وٽ آڻر هونگي. جو سروس نھين ڪرتي اُنڪي يھ اوستا آئينگي نھين. سروس پر جو رھتي هئ وه ايڪ دو ڪو ياد ڪراتي رھتي هئ ڀرم پتا ڀرماتما ڪي سات تمھارا ڪيا سنڀڻڻ هئ؟ بابا اپنا مثال بتاتي هئ ڪ مٿن ٻي پوچن پر بڻتا هون، اِشان ڪرتا هون، تو مجھي ٻي ياد دلاؤ ڪ شو بابا ڪو ياد ڪرو. ڀل خد ياد نه ٻي ڪري، پرنٽو بابا ڪا ڊئريڪشن عمل ۾ لانا چاهيئي. اُگر اپنا ڪلياڻ ڪرنا چاهتي هو تو ياد دلاؤ ايڪ دو ڪو. برهما پوچن ڪي بهت مهما هئ. پوچن بناني والي برهمڻون ڪا يوگ نڪ چاهيئي تب تو پوچن ۾

طاقت آئينگي. ياد سين هين تمکو جيئڌان ملتا هئ. اپنا هيري جئسا جيئون بنانا هئ. سهج تي سهج بات هئ مجهي ياد ڪرو، پوتر بنو. پنت بني تو سوڳڻا ڏنڊ پر جائينگا. مجھ باپ ڪو ياد ڪرتي رهينگي تو وڪرم پي وناش هونگي اوڙ هر ورثا پي دينگي. ٿورا ياد ڪرينگي تو ورثا پي ٿورا ملينگا. گيتا ۾ پي آڌ اوڙ انت ۾ آنا هئ من مناڀو. ڪوئي پي ديه ڌاري ڪي ياد نهين آني چاهيئي. شو بابا ڪو ياد ڪرينگي تو تمھارا ڪلياڻ هونگا. پاپ دڱد هونگي. گنگا ۾ اِشان ڪرني سين ڪوئي پاپ وناش نهين هوتي هئ. ڀل ڪهتي هئ پاون هئ پرنتو پاون هين رانگ هئ. گنگا پنت پاوني نهين هئ. پنت پاون ايڪ باپ هئ. ڪوئي پي استول چيز ڪو تمھين ياد نهين ڪرنا هئ. ايڪ شو بابا ڪو هين ياد ڪرنا هئ.

آتما ڪهتي هئ هي گاد فادر، هي پرم پنا پرماٿما. باپ ڪهتي هئ مئن آيا هون تمکو بلڪل سهج اپايه بناتا هون ڪ مجهي ياد ڪرو. انت ۾ ميري ياد رهينگي تو ترم ميري پاس چلي آئينگي. جيو اوڙ آتما هئ نان. منش آتما ڪو پاپ آتما، پُچ آتما ڪها جاتا هئ. پُچ پرماٿما نهين ڪها جاتا هئ. آتما هين پنت بنتي هئ تو ڦر شرير پي پنت ملتا هئ. باپ آتمائون سين بات ڪرتي هئ. آتما اوناشي هئ. باپ بچي دونو اوناشي هئ. باپ ڪهتي هئ لاڏلي، سڪيلڌي بچون، مئن ايڪ هين وار آڪر تمکو پاون بناتا هون. تمکو آتمر ايماني بناء ڪهتا هون اشريري پو، مجھ باپ ڪو ياد ڪرو. بس يه هئ آتما ڪي ياترا. وه هوتي هئ شرير ڪ ياترا. يهان تو ترم جانتني هو ڪ آتمائون ڪو آب واپس جانا هئ. يوگ اگني سين هين تمھاري جنم جنمانتر ڪي پاپ ڪئينگي. تمھين برھمڻ بننا هئ. نهين بنينگي تو پر جا ۾ هلڪا پڊ پائينگي. ڪُچ نه ڪُچ سُنئي هئ تو اُسڪا وناش نهين هونگا. جو اچي طرح پڙهينگي پڙهائينگي وهي اونچ پڊ پائينگي. سهج تي سهج بات هئ ياد ڪي. پرم پنا پرماٿما ڪو ياد ڪرنا هئ. اونچ تي اونچ ايڪ هين پڳوان هئ اس ليئي گيت پي شو بابا ڪا هين گاني سين نيك هئ. تمھاري ٻڌي وهان رھني چاهيئي ڪ شو بابا همکو سُناتي هئ. آبي ناٿڪ پورا هوتا هئ. هر سڀ آٽڪٽرس ڪو آب شرير ڪا پاڻ چور واپس گھر جانا هئ. باپ ڪو ياد ڪرني سين وڪرم وناش هونگي ڦر جتنا ياد ڪرينگي اُتنا اونچ پڊ پائينگي. جئسي ايڪ پلر بناتي هئ نان، جهان دؤڙي لڱاءِ هات لڱاتي هئ ڦر جو پھلي پھونچي. تمھارا پلر شو بابا هئ. ياد ڪي ياترا ڪي دؤڙي هئ. جتنا ياد ڪرينگي اُتنا جلدي پلر تڪ پھونچينگي ڦر آنا هئ سورب ۾. اس ياترا ۾ ٿڪنا نهين هئ. آب تو دڪڌام ختم هونگا. هونگا. همکو تو سڪڌام، شانتي ڌام ۾ جانا هئ. آج دڪڌام هئ، ڪلهه سڪڌام هونگا. آب يهي باپ ڪي ياد سيڪو دلاؤ. باپ نين هٿيلي پر بهشت لايا هئ. ڪهتي هئ مام ايڪم ياد ڪرو تو ٻيڙا پار هو جائينگا. ٿايمر ويسٽ مت ڪرو. پڳتي ۾ پي بهت جهرمئي جهنگمئي ڪي. پڳتي ۾ ڪتني رڙيان مارتني هئ ڪ پڳوان هماري سدگتي ڪرني آئو. آب باپ آئي هئ، سمجھاتي هئ بچي پوتر بنو. ڀل ڀڳل اڪني رهو، ديو آگ تو نهين لگتي هئ؟ آگ لڳي تو پڊ پرشت هو پرينگا. ايڪ وار آگ لڳي تو ڦر لگتي هين رهينگي. اس ليئي اپني ڪو سنڀالنا پي هئ. يوگ ۾ رھني ڪي بڙي پريڪٽس چاهيئي. يوگ ۾ ڀل ڪتنا پي آواز هو، آرٽ

ڪُڪ هُو، بامب گري، ديڪين ڪيا هوتا هئا. ان باتون سين ڏرنا نھين هئا. يھ تو جانتی
 ھين هئا ڪ خُون ڪي نديان ڀارت ۾ ھين بھني هئا. پارٽيشن ۾ خُون ڪي نديان بھي نان.
 اُڃن تو بھت آفتين آني هئا، تمڪو ديڪنا هئا، مروان مؤت ملوڪا شڪار. تھر فرشتي بن رھي
 هو. جو اچي سروسٽل هونگي وهي اُس سميہ نھر سڪينگي، اسر بھت مضبوطي چاھيئي. شو
 بابا ڪو ياد ڪرنا هئا. شو بابا جئسا مينا باپ ڦر ڪي نھين مل سکتا. اُنڪي ھين مت ڀر
 چلنا هئا. مکيه بات ھين هئا پوٽر بنني ڪي. پنت اُنڪو ڪھا جاتا، جو وڪار ۾ جاتي هئا.
 ديوتائين هئا ھين سمپورن نروڪاري. يھان تو سڀ هئا وڪاري. وه هئا شواليه. يھ هئا
 وئشاليه. آب وڪاري سين نروڪاري بن سورڳ ڪا راجيه ڀاڳيه ليئا هئا. باپ ڪھتي هئا مئن
 پاون دنيا استاپنا ڪرني آيا هون. تمڪو مئن پاون دنيا ڪا مالڪ بنائونگا. صرف پوٽر بنني
 ڪي مدد ڪرو، سڀڪو باپ ڪا نمئرنڊ دو. پانچ هزار ورش پھلي پي جب مئن نين گيتا
 سُنائي ٿي تو ڪھا ٿا مام ايڪم ياد ڪرو تو پاون بنينگي. چڪر ڪو ڦرائينگي تو چڪرورتي
 راجا راڻي بنينگي. هيلٿ ويلٿ اوڙ هئپينيس ملينگي. ستيگ ۾ سڀ ڪچ ٿا نان. باپ
 ڪھتي هئا ميري ڪو ياد ڪرو تو ڪي 21 جنم روڳي نھين بنينگي. سوڊرشن چڪر ڦراتي
 رھينگي تو تھر چڪرورتي راجا بنينگي. مئن پرتگيا ڪرتا هون پڳوانو واچيه، بابا صرف آلف
 اوڙ بي پڙھاتي هئا. من مڻايو اوڙ مڌياجي پو، بس. پڙھائي پي ڪتني سھج هئا. بس دل ڀر
 يھ لڪ دو. ڪوئي وري واپاري اس ڏنڌي ڪي ڀڪتي اُستاد سين ليتي هئا. وه ڏنڌي آڊ
 ڀل ڪرو، منع ٿوريئي هئا.

اچا، ميني ميني سڪيلڌي بچي جو خد پي آلف اوڙ بي ڪو ياد ڪرتي اوڙ دوسرون ڪو
 پي ياد ڏلاتي هئا وهي پياري لگتي هئا. اُتسي بچون ڪو مات پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ
 گڏمارنگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مکيه سار

- (1) ياد ڪي ياترا ۾ ٿڪنا نھين هئا، ايڪ دو ڪو ساوڌان ڪرتي باپ ڪي ياد ڏلاني هئا.
 اپنا ٿاثير ويسٽ نھين ڪرنا هئا. جھرمئي جھنگمئي (پرچنن) نه ڪرنا هئا، نه سُننا هئا.
- (2) پاس وٽ آنر هوني ڪي ليئي منسا واچا ڪرمڻا ڪوئي پي پوڻ نھين ڪرني هئا؟

وردان - گيان ڪي ساٿ ساٿ گئون ڪو اِمرج ڪر نمبرون بنني والي سروگڻ سمپن پو

ورتمان سميہ آپس ۾ وشيش ڪرم دواران گڻ داتا بنني ڪي آوشيڪتا هئا، اس ليئي
 گيان ڪي ساٿ ساٿ گئون ڪو اِمرج ڪرو. يهي سنڪلپ ڪرو ڪ مجھي سدا گڻ مورت بن
 سڀڪو گڻ مورت بناني ڪا وشيش ڪرتويه ڪرنا ھين هئا تو وٿرت ديڪني، سُنني وا ڪرني
 ڪي فرصت ھين نھين رھينگي. دوسرون ڪو ديڪني ڪي بجاءِ برهما باپ ڪو فالو ڪرتي
 هوئي هر سيڪنڊ گئون ڪا دان ڪرتي چلو تو سروگڻ سمپن بنني اوڙ بناني ڪا اِگڙمپل بن
 نمبرون هو جائينگي.

سلوگن - سائيلنس ڪي پاڙ دواران نيگيتو ڪو پاڙيتو ۾ ڀرپورتن ڪرنا ھين منسا هيو اهئا.